



Generalforsamlingen

Med hr. Aage Jensen som dirigent afholdt klubben sin ordinære generalforsamling mandag den 9. marts i Park Restaurationens selskabslokaler.

Vilh. Skousen aflagde beretning og omtalte i store træk klubbens sportslige indsats i det forløbne aar.

1. holds stilling gav atter anledning til nogen bekymring, og formanden manede spillerne til at gøre en ekstra anstrengelse for at bringe klubben udenfor farezonen.

Cricket havde stadig for ringe tilslutning, men forhaabentlig ville det nystartede Dansk Cricket Forbund skabe forøget interesse for spillet.

Formanden gav en udførlig redegørelse for bestyrelsens synspunkter med hensyn til forsøgene paa at etablere et nyt opvisnings-baneanlæg i København. Omtalte, at den største mulighed for en hurtig realisation laa i det i pressen omtalte projekt paa Frederiksberg, hvor grunden var rede og trafikmidlerne i orden.

Bestyrelsen var saadan set ligeglad med, hvem der byggede, og hvor stort det blev i første omgang, blot man ikke begik den fejl, at vore efterkommere kunne sige, at vi havde været for lidt fremsynede. Nævnte, at han allerhelst saa, at Københavns Idrætspark — om en saadan mulighed fandtes — gik i samarbejde med Frederiksberg kommune og løste spørgsmaalet, for banen paa Østerbro Stadion løste ikke problemet for de 13 københavnske divisionsklubber. En ny bane var københavnsk fodbolds ønske — hellere end den paatænkte udvidelse til 56.000 tilskuere paa Idrætsparken, som der jo kun var brug for een gang hvert andet aar. Det store stadion i Valby spøjte stadig i forbindelse med tanken om olympiske lege engang i 60'erne. Skulle dette blive realiseret, saa havde man derude en bane til 100.000, og paa Østerbro en bane til 56.000 tilskuere, og det mente formanden alligevel var lidt rigeligt for byen, selv om 10—15 aar!

Forhandlingerne mellem provinsen og København om ændringer i DBUs love havde desværre ikke givet noget resultat.

Med en tak for veludført arbejde i klubben

til sine medarbejdere, sluttede formanden sin beretning.

L. Villadsen haabede, at cricket stadig maatte findes paa klubbens program. Ønskede, at Frem's repræsentanter ville medvirke til en løsning mellem København og provinsen.

Bernh. Langvold kunne ønske, at der havde været flere 1. holdspillere til stede og havde hørt Skousens manende ord, som Langvold forøvrigt supplerede med en ildfuld tale til spillerne. Var enig i ønsket om en ny opvisningsbane under de af formanden omtalte forudsætninger. Takkede bestyrelsen for veludført arbejde.

Kurt Nielsen imødegik Skousens udtalelse om cricket. Mente at der, trods den utilfredsstillende sportslige stilling, var mere grøde i spillet end tidligere, navnlig den større interesse fra yngre afdeling.

Beretningen blev enstemmigt godkendt.

Kassereren forelagde det reviderede regnskab, der balancerede med kr. 179.712,60. Det godkendtes enstemmigt.

Til formand genvalgtes Vilh. Skousen med akklamation, ligeledes valgtes Anders Henriksen med akklamation, medens Albert Olsen nyvalgtes i stedet for Henri Olsen, der ikke ønskede genvalg.

Til suppleanter genvalgtes Poul Petersen og nyvalgtes Sv. Eriksen.

Edvin Hansen og Chr. Mortensen genvalgtes til revisorer.

Til spilleudvalg for fodbold genvalgtes Arne Jørgensen og Bent Werge, medens Leif Knudsen nyvalgtes.

Til spilleudvalg for cricket genvalgtes Erik Larsen og nyvalgtes Poul Erik Hansen, medens Erik Stummann indtræder som udvalgets formand, valgt af bestyrelsen.

Under eventuelt takkede Bent Jørgensen paa 1. holds vegne bestyrelsen for de to straalende sommerture, og lovede, at holdet skulle gøre, hvad der stod i menneskelig magt for at hævde klubbens store traditioner.

Med en tak til dirigenten for god ledelse, sluttede generalforsamlingen.

G. H.



I 1929 bestod »Stævnet«s gæster først og fremmest af det berømte skotske amatørhold »Queens Park« fra Glasgow, ejerne af den berømte »Hampden Park«, paa det tidspunkt verdens største fodboldbane. De spillede fortræffeligt fodbold og vandt begge deres kampe, 5—0 og — over et næsten »landshold« — med 3—2. De næste gæster var »Derby County«, og man sluttede med et besøg af det første irske hold »Belfast Celtic«, som imidlertid blev en skuffelse. Ierne var ikke paa højde med de engelske eller skotske hold og tabte to af deres tre kampe.

»Birmingham« var det store trækplaster i 1930. Specielt den sidste af deres tre kampe huskes, idet kampen forløb med skiftende føring og først i allersidste minut lykkedes det englænderne at score deres sejrsmaal, saaledes at de vandt med 5—4. Et par selvmaal til hvert hold hjalp til at sætte stemningen i vejret hos de 15.000 tilskuere. Endvidere havde man besøg af de berømte øst-rigere repræsenteret ved »Wiener Sports Club«.

»Arsenal« indledte det 28. fodboldstævne og kom som engelsk mester med en ny rekord, idet de havde opnaaet 66 points i deres 42 turneringskampe. »Arsenal« spillede straalende fodbold og var de to første hold, de mødte, fuldkommen overlegen. Til den sidste kamp, hvor man fra dansk side mødte med »landsholdet« var Idrætsparken tæt besat, og man fik en straalende kamp, idet det danske hold var godt spillende og ydede glimrende modstand. Det vil maaske interessere at kende holdet, som saa saaledes ud: Svend Jensen; Tarp og Kn. Christophersen; Zølck, Poul Jensen og Sofus Johansen; Henry Hansen, Eyolf Kleven, Pauli Jørgensen, Kaj Uldaler og Ernst Nilsson. Første halvleg endte 0—0, og straks i 2. halvleg fik vi et straffespark, som »Stoffer« scorede paa. Englænderne spillede nu i stor stil og »Arsenal«s c. fw. udlignede hurtigt. Klubben var komplet overlegen, men det danske forsvar spillede ypperligt og holdt stand til faa minutter før tid. Saa fik englænderne imidlertid straffespark, men den ellers saa sikre Bastin skød ved siden af, og resultatet 1—1 fortjente danskerne for deres udmærkede indsats. Endvidere havde

Fodbold allevegne fra

XXVIII.

man besøg af »Partick Thistle« fra Glasgow og den ungarske klub »Bocskai F.C.«, men begge hold skuffede noget.

I 1932 kom »Huddersfield« igen. Den første kamp blev uafgjort 2—2 mod vort stærkeste hold, medens de to næste blev overlegent vundet af englænderne med 8—3 og 7—1. »Liverpool« fulgte efter og vandt med 3—1 og 4—1. Det var i den første af disse kampe, Svend Olsen scorede paa et langskud omtrent fra banens midte. Andre gæster var bl. a. det franske mesterhold »Stade Francais«, som bl. a. mødte med to danske spillere, Kaj Andrup og Børge Mørch. Et ikke særligt stærkt hold slog dem overbevisende 6—3.

Aaret 1933 saa atter »Huddersfield« som de første gæster. Denne gang maatte de overlade sejren til danskerne i den sidste af deres tre kampe. »Everton« fulgte efter og kom som pokalvinder med den berømte c. fw. »Dixie« Dean i spidsen. Holdet var meget stærkt og vandt overlegent over det samme stævnehold, som kort forinden havde slaaet »Huddersfield«, uden at rulle sig helt ud. Til den sidste af deres kampe var der lagt op til revanche, og det danske hold opnaaede et flatterende uafgjort efter en meget fin kamp med straalende spil fra begge sider. Nu saa det bedste danske hold saadan ud: Henning Jensen, KB; Vald. Laursen og »Stoffer«; Oscar Jørgensen, Søren Jensen, AGF, og Hans Steffensen; Henry Hansen, Eyolf Kleven, Pauli Jørgensen, Kaj Uldaler og Eigil Thielsen. Altsaa nogle fornyelser i løbet af de sidste aar. »Aberdeen« fra Skotland sluttede dette aar og vandt begge deres kampe med 3—1 og viste fin fodbold.

Aaret efter kom »Huddersfield« igen for 3. aar i træk, og dette aar skænkede klubben deres danske værter en pokal som tak for den gæstfrihed de havde mødt i København. Resultaterne blev en uafgjort og to sejre til vore engelske venner. »Blackburn Rovers« fulgte efter, og »Stævnet« sluttede med en fuldtræffer i skikkelse af »Sheffield Wednesday«, som mødte med 11 artister, der legede sig til to sejre paa 6—0 og 7—0. Ogsaa dette aar fortsatte man med et arrangement om efteraaret, idet »Austria« fra Wien i august gav tre straalende opvisninger i »Wienereskolen« og vandt med 8—1, 3—0 og 5—3 over ret stærke danske hold.

Det var klart, at 1935's gæster selvfølgelig først og fremmest maatte blive »Sheffield Wednesday«, som havde vist saa straalende spil aaret

Boldklubben **FREM**

stiftet 17. Juli 1886.

Adresse: Julius Andersensvej 3, S.V.

Telefon: Valby 1317 - 1331.

Medlemstelefon: Valby 1331.

Kontortid: 13—17 (Lørdag undtaget).

Postgirokonto: 65,388.

før. Det blev ogsaa denne gang til 3 straalende opvisninger i fodbold, som mange vil huske. Sejrenes tal blev 2—1, 8—2 og endelig 6—2 over vort stærkeste hold. Denne sidste kamp vil huskes som »Ronnie« Starlings kamp, han spillede straalende bold, men blev rygende upopulær hos det store publikum paa grund af en lidt ubehersket optræden.

1936's gæster var atter vennerne fra »Huddersfield«, og for 3. gang i træk »Sheffield Wednesday« og endelig den anden Sheffield-klub »United«, som kom som pokalfinalist. »United« blev besejret i sin første kamp af et hold, som saa saaledes ud: Svend Jensen; Ejnar Andersen og Ove Sørensen; Svend Olsen, Oscar Jørgensen og Ernst Nilsson; Helm. Søbirk, Eyolf Kleven, Pauli Jørgensen, Kaj Uldaler og Eigil Thielsen.

»Arsenal« var det store trækplaster i 1937, s stævne. Holdet kom med næsten alle sine berømte stjerner, kun manglede Roberts og Bastin. Holdets stærkeste opstilling det aar var vel omtrent saaledes: Wilson; Male og Hapgood; Crayston, Roberts og Copping; Hulme, Bowden, »Ted« Drake, Alec James og Bastin. Det er maaske det stærkeste klubhold, som har gæstet København og taaler sammenligning med »Glasgow Rangers« berømte hold fra 1922. Hvert eneste navn fremkalder minder, saaledes vil det maaske huskes, at Crayston var den første, der viste os et indkast helt ind foran maal. Eller man mindes James fornemme artisteri, Drakes spil som c. fw., de to elegante og sikre backs, Male og Hapgood, o.s.v. Det var 4. gang, »Arsenal« var her, og deres sejre lød paa 3—1, 4—1 og 5—1.

I 1938 var gæsterne »Chelsea« og »Manchester City«. Af dem var »City« langt det bedste hold. Til dette holds sidste kamp var stillet følgende danske hold op: Svend Jensen; Osc. Jørgensen og Ove Sørensen; Jens Lundgaard (Vejen), Arne Sørensen og Svend Frederiksen; Alex Friedmann, Børge Mathiesen, Pauli Jørgensen, Poul Rasmussen (Frem) og Kaj Hansen. Banen var



Amagerbrogade 96 . Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af alle Musikinstrumenter.

vaad efter regn, netop som englænderne kunne lide den, og vi fik en opvisning i bold, som ingen, der saa den, glemmer. Englænderne vandt med 8—0 til trods for fint spil af Svend Jensen i maal. Den engelske v. w. Eric Brooke lavede 5 og scorede sit 6. og flotteste maal sekundet efter at kampen var fløjtet af. Han, og den irske landsholdsspiller Doherty, var de fremtrædende spillere paa et glimrende hold. Mærkeligt at tænke sig, at dette hold aaret efter dumpede ned i 2. division.

Det sidste »Stævne« inden krigen havde atter »Arsenal« med alle sine stjerner, og blandt dem en ung ny c. fw. Lewis, som helt krøt rundt med Oscar Jørgensen, samt »Wolverhampton« og »Blackburn Rovers« som gæster.

Saa kom krigen, og i 1940 spillede en enkelt kamp om efteraaret mod Skaane. I 1941 havde man truffet aftale med »Austria« og »Admira« fra Wien om to kampe hver. De berømte østrigske hold kom ogsaa, og de to kampe mod »Austria« og den første mod »Admira« gennemførtes, men under denne skete der paa tilskuerspladsen nogle sammenstød mellem tyske soldater og det danske publikum, hvorefter »Admira« — til stor sorg for holdet selv — fik ordre til at rejse hjem. Derefter var der pause i de internationale arrangementer til 1945. Krigsaarene gik med nationale kampe lokalunionerne imellem.

Straks efter befrielsen i 1945 blev samarbejdet med »Alliansen« i Gøteborg genoptaget, og et »Stævnehold« spillede i juni i Gøteborg og vandt efter fint spil med 3—2. Den 10. juli kom et engelsk militærhold paa besøg som »Stævnet's gæster. Paa holdet var flere kendte navne, bl. a. Hapgood og Bernard Joy, begge »Arsenal«. Englænderne vandt 2—1. Revanchekampen fandt sted 19. september i Hannover. Danskerne blev hentet og bragt i en engelsk militær transportmaskine.

(Fortsættes)

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor ... den smukkeste Ring til den billigste Pris



Seniores



Danmarksturneringen

Danmarksturneringen er nu ved at være forbi, og mens vi maa anse det for givet, at KB bliver vinder, ser det desværre ud til, at vi endnu engang skal igennem en række nervepirrende kampe, før det bliver afgjort, om vort hold stadig skal bevare pladsen i første division. Jeg tror, det vil lykkes, da vi mod B 93 fik set, at holdet kan kæmpe, naar det drejer sig om at skaffe vigtige points.

Det har ellers været smaat med opmuntringer i de 3 første kampe, og specielt mod AB synes jeg, vi burde have sikret os i hvert fald 1 point, men efter at have udlignet 2 gange, faldt holdet sammen og overlod initiativet til AB, som sikrede sig sejren. Kampen mod B 93 maa være et bevis for, at kampen om points og derigennem bevarelse af pladsen i 1. division er fuldstændig nedbrydende for dansk fodbold.

I københavnsserien, mellemrækken og A-rækken ligger vi stadig placeret som nr. 1, selv om alle 3 hold i deres første kampe tabte nogle unødvendige points. De har dog senere vist deres styrke ved at vinde overbevisende sejre, og særlig mellemrækkeholdet spillede en udmærket kamp mod B 93.

B-holdet, som laa daarligt placeret, har med 2 sejre bevist, at de hører til i den bedste halvdel af rækken, men der er enkelte spillere paa holdet, som pjatter for meget. C- og D-holdet har kun spillet en enkelt kamp og tabt. Mens vi nok skal faa samling over C-holdet, kniber det mere med de gamle kæmper paa D-holdet. Det er, som om de i øjeblikket har mistet interessen, men forhaabentlig kommer de frygtelig tilbage.

Man kan undre sig over, at 1. hold ikke er bedre spillende, naar vi har saa mange gode reserver. Vi har ogsaa flere gode spillere, som alligevel mangler noget for at kunne gøre sig gældende paa 1. hold. Det er mit haab, at spillerne stadig møder flittigt til træning og derigennem udbedrer deres mangler, saaledes at vi snart igen kan skabe et 1. hold, der spiller fodbold, som vi alle kan lide at se det.

Svend Frederiksen.

Filmsaften

Onsdag d. 19. marts samledes 1. hold og reserver med bestyrelsen og spilleudvalget, alle med damer, til en hyggelig klubaften i klubhuset. *Formanden* bør kort velkommen, og *Svend Frederiksen* talte for damerne og bad om overbærenhed, dersom klubben lagde lidt vel rigelig beslag paa »mænnene« i det kommende foraar. Derefter vist filmene fra sidste aars rejser til Tyskland og Spanien, det meste i flotte farver, og filmene vakte berettiget bifald.

Saa kom turen til »Idrætsbladet« olympiade-film med optagelser baade fra vinterlegene i Oslo og fra Helsingfors. Filmen var straalende, ikke et minut for lang, tværtimod, og redaktør *Ettrup*s ledsagende foredrag livligt og oplysende og krydret med mange smaa sjove historier. Saa absolut en morsom og underholdende time, som red. *Ettrup* og »Idrætsbladet« har grund til at være stolte af. Det vakte vældigt bifald.

Derefter maatte rejsefilmen holde for en gang til, og bagefter var der kammeratligt samvær.
Ref.



Ungdomsafdelingen



Træningsturneringen

A. B. - Fremad A. - Frem

Træningsturneringen er afsluttet med en god sportslig indsats af hele ungdomsafdelingen. Af 24 mulige points scorede vi 20, et helt pænt resultat.

I forrige turnering opnaaede vi 15 points med Fremad som nr. 2 med 11 og AB som nr. 3 med 10 points.

Resultaterne af vore kampe var følgende:

1. ynglinge vandt over AB 5—2 og over Fremad A. 4—1. 1. drenge vandt over AB 2—0 og over Fremad A. 4—0. 2. drenge vandt over AB 2—0 og over Fremad A. 6—0. 1. lilleput vandt over AB 7—0 og over Fremad A. 5—1. 1. junior vandt over AB 2—0, men tabte til Fremad A. 3—0. 2. junior tabte til AB 3—1, men vandt over Fremad A. 6—1. Vi scorede 43 maal mod 11.

1. junior spillede en god kamp mod AB og vandt 2—0, men faldt gevaldig af paa den mod Fremad, der vandt 3—0.

2. junior tabte til AB med 3—1, men det skal

absolut



ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

dog bemærkes, at ABs hold er helt suverænt i sin række. Mod Fremad gik det bedre, idet vi vandt 5—1.

1. ynglinge vandt begge sine kampe og viste gode takter. Holdet er allerede i udmærket kondition, og man kan se, at samtlige spillere har gjort et godt forberedende arbejde til Tysklands-turen i paasken.

1. drenge viste atter glimrende fodbold, hurtigt og let med gode individuelle præstationer og et udmærket positionsspil baade i angreb og forsvar.

2. drenge spillede ogsaa udmærket, godt og solidt. Det er 11 spillere, der gaar ud til hver kamp fast besluttet paa at vinde, vel vidende, at en god kampaand har sin betydning i fodbold.

1. lilleput er jo et hold, der ikke kan beskrives, — det skal ses, 11 raske drenge, der endnu ikke spiller saa kultiveret fodbold, som f. eks. 1. drenge, men om et par aar vil jeg tro, at de bliver lige saa dygtige.

Slutkampen i træningsturneringen mod provinsen spilles paa Fremas bane den 14. juni, og af de 6 kampe deltager vi i de 4, nemlig 1. ynglinge, 1. drenge, 2. drenge, 1. lilleput. AB deltager med 2. junior og Fremad A. med 1. junior.

Jeg vil slutte med at pege paa den store betydning, træningsarbejdet i salen har haft paa resultaterne i denne turnering, og det er nu vort haab, at hver enkelt af jer vil arbejde videre med de øvelser, I har lært i vinter.

Ynglingenes tysklandstur

Efter en nat fuld af forventninger, søvnløshed og kasten sig frem og tilbage i sengen og en skærtorsdag saa lang som langfredag, blev klokken endelig 19,30, tidspunktet for vor afrejse. Fulgt af slægtninge og ledes afskedshilsener rullede Basel-ekspressen ud af perronen. Havde den foregaaende nat ikke givet megen søvn, gav denne endnu mindre, idet samtlige 8 mand, skriver otte, i hver kupe havde forskellige meninger om, hvornaar der skulle være ro, og om vinduet skulle være aabent eller ej. I Flensborg blev den 24 timers lange rejse forlænget med to timer paa grund af tolden, og i Hamborg hentede vi os yderligere en times forsinkelse. Men humøret var alligevel højt, idet man fordrev tiden med at spille kort eller »klunse«; ja, een begyndte saagar at samle paa de smukke kvindelige medrejsendes

adresser. Fredag aften kl. 20 naaede vi Heidelberg, hvor vi forgæves saa efter vore værtsfolk, som vi først mødte efter yderligere nogle timers rejse med sporvogn, tog og bus i Oberhausen, vort bestemmelsessted. Indkvarteringen blev hurtigt ordnet, og man kunne gaa til ro.

Dagen efter var vi paa bustur til Heidelberg sammen med »Borussia« fra Dortmund, med hvem vi i bussen udkæmpede en sangduel, hvor gode danske viser som »Mens manden var ude efter øl« og lignende, vakte stort bifald hos tyskerne. En overraskelse for os var det, at vi i Heidelberg kunne stige ud af bussen i skjorteærmer; idet det var det skønneste foraar med 20 grader i skyggen. Fra byen kørte vi med bjergbane op til egnens højeste punkt, »Der Königstuhl«. Senere var vi paa Heidelberg slot, hvor vi saa byens stolthed, »Grosses Fass«, et gammelt vinanker, der kunne rumme 222.000 liter. Herpaa fulgte tre timer, hvor vi paa egen haand kunne tage byen i øjesyn eller foretage indkøb. En enkelt smagsprøve paa det berømte tyske øl skulle vi naturligvis ogsaa have, og vi benyttede samtidig lejligheden til at udbringe en skaal for vor træner Willy Scheel, som i sidste øjeblik maatte sende afbud til turen paa grund af sygdom. — Samme aften var vi samlet med turneringens øvrige hold, ved hvilken lejlighed der mellem de tyske klubber blev udvekslet et væld af bannere og gaver ledsaget af en uendelig række taler.

Næste dag spillede vi vor første kamp mod vore værter »S. V. Oberhausen«, som vi slog 2—0. Optakten til kampen var næsten som til en landskamp. Begge hold var opstillet paa banens midte, og fra højttalerne lød vor nationalmelodi, der dog var næsten ukendeliggjort af en slidt plade. Om mandagen mærkede vi for alvor, at vi var kommet for at spille fodbold, da vi denne dag maatte igennem tre kampe. To sejre paa 2—1 og 1—0 over henholdsvis »Germania Forst« og »Olympia Kirrlach« bragte os frem til finalen mod de vesttyske mestre »Borussia«, som vi mødte godt trætte og stivbenede; og vi blev da ogsaa lagt ned med 3—0. Udover hvad »Borussia« viste, var vi ikke imponeret af tysk ungdomsfodbold. De manglede meget i teknisk henseende, og sjældent saa man et gennemført angreb, idet de udelukkende »lossede« lange bolde opad banen, hvor modpartens forsvar i reglen fik fat i dem og returnerede dem. Men til gengæld kæmpede de bravt og med megen iver, hvilket medførte en del dramatiske optrin. I en kamp fik vi

FREM'S SPILLEDRAGT

faas i klubben eller i

Klubbens Leverandør

Sportsmagasinet
F.F.B.

Amagertorv 11

Chr. 689

Chr. 14758

blandt andet tilkendt frispark for utilbørlig optræden, hvilket jo er sjældent hos os, og efter en anden af vore kampe ville et par tilskuere overfalde dommeren, da denne, paa et tidspunkt, hvor vi førte 1—0, oversaa et oplagt straffespark til vore modstandere. Om aftenen var der præmieuddeling, og her fik vi foruden 2. præmien overrakt en præmie for bedste optræden paa saavel banen som udenfor denne. Om grunden til, at vi fik denne præmie, nu var, fordi de ikke forstod vort sprog, skal vi lade være usagt. Efter overrækkelsen var der bal til ud paa de smaa timer, og det var et træt hold, der denne morgen blev vækket for at paabegynde hjemrejsen. Med hensyn til sproget gik det stort set godt, selvom der var et par slemme bummerter; som da Kjeld paa Heidelberg banegaard, i haab om at faa vand, lagde 10 pfennig i en automat med paaskriften »Köliche Wasser« og da fik munden fyldt med parfume.

Hjemrejsen forløb smertefrit, dog maatte vi i Flensborg, hvor vi netop var faldet i søvn, ud paa perronen og gennem tolden i pyjamas, eller hvad man nu havde taget paa for natten. Med to timers forsinkelse naaede vi hovedbanegaarden, godt trætte, men i fint humør i kraft af at være en stor oplevelse rigere.

Til slut takker vi klubben for dens velvilje ved turens tilrettelæggelse, og sidst men ikke mindst takker vi Kurt Nielsen og Poul Petersen for deres fortræffelige ledelse.

E. H. & S. E.

1. junior på Bornholm

Ja, saa kom endelig den dag, vi alle havde set hen til, nemlig lørdag d. 4. april, hvor 1. junior skulle mødes ved bornholmerbaaden kl. 22,45 sammen med vore ledere E. Sørensen og B. Mosfeldt. Den eneste, der var mødt op for at sige farvel, var vores træner E. Knudsen, som ikke kunne komme med paa grund af sit arbejde. Præcis kl. 23,15 sejlede vi fra Havnegade. Da vi var kommet ud af havnen, blev der serveret te med brød for os inde i salonen. Da vi havde nydt det, gik de fleste af os til køjs for at være udhvilet til næste dag.

En halv time før vi var i Rønne, blev vi vækket og fik besked paa at gøre os klar. Paa kajen blev vi budt velkommen af BBU's ledere, som førte os til en ventende bus, der skulle køre os direkte til Gudhjem. Her blev vi indkvarteret paa vandrehjemmet »St. Jørgensgaard«. Efter at have pakket vore ting ud, fik vi besked paa at gaa over for at faa et haardt tiltrængt morgenmaaltid. Derefter gik vi en tur rundt om Gudhjem, hvor vi bl. a. var oppe paa Bokulbakkerne, hvorfra der var en dejlig udsigt over Gudhjem by. Dagen gik langsomt for os, da det regnede det meste af tiden. Endelig blev kl. 15,30, tidspunktet for vores første kamps be-

gyndelse. I en ret daarlig kamp mod et udvalgt bornholmsk juniorhold vandt vi 7—0.

Mandag d. 6. ca. kl. 8,30 kom bussen for at køre os til Rønne, men forinden skulle vi først se lidt af Nordbornholms seværdigheder. Først kørte vi til Rø, hvor vi saa Helligdommen. Derefter kørte vi til Hammershus ruiner, som vi besaa. Da vi havde set dem, gik vi ned til »Hotel Hammersø«, hvor vi fik en pragtfuld frokost. Efter vi havde spist, kørte vi direkte til Rønne stadion, hvor vi skulle spille kl. 15,15. I en jævnbyrdig kamp vandt vi over et stærkt bornholmsk hold med 2—1. Efter kampen gik vi til hotel Dana, hvor middagen var serveret. Bagefter fik vi et par timer for os selv. Kl. 22,30 mødtes vi alle ved baaden, hvor vi sagde farvel til de bornholmske ledere. Kl. ca. 7 næste morgen gik vi alle fra borde i København. Der sagde vi farvel til vore udmærkede ledere og skyndte os hjem.

Vi vil gerne sige BBU's ledere tak for deres store gæstfrihed, der gjorde turen yderst vellykket for os. Til sidst vil vi gerne takke vore ledere samt Boldklubben Frem for den glimrende tur, de gav os.

Dres og Jacob.

Fra medlemmerne:

Den kolde blæst ...

Man kører hjem paa cykel en kold foraarsaften fra Idrætsparken. — Kampen var **Frem—B 93**, og man har gaasehud over hele kroppen. Ikke af kulden, for den er slem nok, — men det er efterveerne efter den nye overstaede »gyser«. »Det lunded« — sagde nogle Frem'ere derude! Oah - ja, hvis man blot saa paa betydningen af de 2 points, saa havde de muligvis ret, men kampen — fodboldglæden og legen hos spillerne? Borte med den raakolde vind. — Og selv for en fanatisk Frem'er skal der vel mere end glæden ved de 2 points til at fornemme, at nu er alt godt igen. Jeg kunne ikke faa gaasehuden væk, fordi vi havde faaet 2 points.

2. halvlegs »gyser« gav mig ingen tilfredsstillelse paa grund af dette lille skridt mod »sikkerheden«. — For er der nogen sikkerhed, før vi igen kan vinde vore kampe ved at »spille spillet«, — spille fodbold?

Er der nogen trøst for en Frem'er at hente i de kendsgerninger, at bortset fra KB er de »andre« ikke bedre end vi?

Ikke hvis man holder af spillet for dets egen skyld. For fremtiden — —?

— — Den skarpe blæst faar gaasehuden til at brede sig endnu mere. — —

72 - 29.